

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 61 stemmer (S, SF, RV, EL, CD og (ved en fejlfstemning) DF) mod 3 (FP); 45 (V og KF) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Tredje behandling af lovforslag nr. L 131: Forslag til lov om ændring af lov om afgift af vejbenyttelse og lov om vægtafgift af motor-køretøjer m.v. (Afkortning af afgiftsperioden og refusion af afgift ved ændringer i løbet af afgiftsperioden).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 13/12 95. Første behandling 26/1 96. Betænkning 28/2 96. Anden behandling 12/3 96).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 109 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Tredje behandling af lovforslag nr. L 148: Forslag til lov om forskning ved arkiver, biblioteker, museer m.v.

Af kulturministeren (Jytte Hilden).

(Fremsat 17/1 96. Første behandling 30/1 96. Betænkning 28/2 96. Anden behandling 12/3 96).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 106 stemmer (S, V, KF, SF, RV, EL og CD) mod 5 (FP og DF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Forespørgsel nr. F 31:

Forespørgsel til kulturministeren:

»Vil ministeren redegøre for regeringens strategi for udviklingen af de elektroniske medier herunder de lokale radio- og tv-stationer, DR's og TV 2's roller i det fremtidige medielandskab?«

Af Bent Hindrup Andersen (EL) og Søren Søndergaard (EL).

(Forespørgslen anmeldt 9/1 96. Fremme af forespørgslen vedtaget 12/1 96).

Begrundelse

Bent Hindrup Andersen (EL):

Igennem 1½ år har fremtidens mediepolitik været genstand for debat. Uanede mængder af information er tilgængeligt for Folketingets medlemmer: regionernes plan for en mediepolitik, TV 2's ønsker, Danmarks Radios ønsker osv., og kulturministeren fremlagde under stor mediebevågenhed 20 spørgsmål til befolkningen om fremtidens mediepolitik.

Sideløbende hermed indgik partierne en ny licensaftale, der blev udsat for kritik af et flertal her i Folketinget. Aftalen blev aldrig behandlet i Folketinget, og der blev aldrig konstateret et politisk flertal bag aftalens indhold.

For nogle måneder siden indgik de to tv-stationer en aftale med DBU om, hvorledes fremtidens sportsudsendelser skal indpasses i mediebilledet, om en betalingskanal til sporten og dermed jo også en kommercialisering ind i de kabelførte programmer. Aftalen blev bifaldet af kulturministeren. Men hvad er konsekvenserne for den samlede mediepolitik, som der endnu ikke er truffet aftale om?

Når vi har rejst denne forespørgselsdebat, er det ud fra to ønsker. For det første ønsker vi, at Folketinget og dermed offentligheden for første gang får lejlighed til at høre, hvad de enkelte partier i en fri debat mener om fremtidens mediepolitik, og hvilke overvejelser og standpunkter landets regering har desangående. For det andet er vi ikke trygge ved, at aftaler indgås uden om denne sal uden en samlet politisk debat.

Et 4-årigt forlig på medieområdet vil uvilkårligt betyde, at kun forligspartierne i de næste år inddrages i justeringer og opfølgninger. Vi finder det faktisk urimeligt, at de partier, der af den ene eller den anden grund vælger at stå uden for et forlig, dermed også er ude af den fremtidige diskussion, ligesom vi er imod tendensen til, at spørgsmål afgøres uden diskussion i Folketinget.

Det andet, vi vil fremhæve, er, at når det går så stærkt på et område, som det gør med medierne, er det meget let for andre at komme til at lægge grunden for en mediepolitik, så der bliver tale om et fait accompli, og Folketingets partier bliver et rent ekspeditionskontor for aftaler og særinteresser.

Lad os derfor få holdningerne frem og synspunkterne sat over for hinanden, inden et flertal slutter en aftale om mediernes fremtid.

Besvarelse

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Enhedslisten har bedt mig redegøre for regeringens strategi for udviklingen af de elektroniske medier, herunder de lokale radio- og tv-stationers, Danmarks Radios og TV 2's roller i det fremtidige medielandskab.

Regeringens strategi for de elektroniske medier fremgår af det udspil med titlen: »Mediesvar om fremtidens åbne medielandskab«, som blev offentliggjort i december måned 1995.

Regeringens udspil danner grundlaget for mine mange drøftelser med de mediepolitiske ordførere for Folketingets partier, som blev indledt i januar måned 1996. Disse forhandlinger er endnu ikke afsluttet.

Alle partier, herunder Enhedslisten, deltager fortsat i forhandlingerne, og det forekommer derfor ikke voldsomt hensigtsmæssigt at indlede en debat i salen på nuværende tidspunkt.

Det er regeringens ønske, at forhandlingerne kan føre frem til en bred mediepolitisk aftale i løbet af foråret, og at lovforslag med de nødvendige ændringer a la radio- og fjernsynsloven kan fremsættes i dette Ting i indeværende samling, dvs. før grundlovsdag.

Forhandling

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg takker for ministerens ualmindelig korte besvarelse.

Jeg vil gerne nævne, at det ikke er usædvanligt, at man gør, som vi skitserer her – men det har ministeren måske heller ikke tid til at høre? O.k., godt!

Vi opfatter medieaftalen som en finanslov på kulturområdet, og derfor synes vi, det er rimeligt, at man tager den lige så hurtigt, som når der indgås en finanslovaftale.

Efter vores opfattelse bør man have følgende procedure for sådanne 4-årige aftaler: Man fremlægger et udspil her i salen, som er regeringens udspil, og man får en politisk debat om det, og synspunkterne brydes, og så fører man på den baggrund forhandlinger med partierne.

Det, vi ikke kan lide, er, at det sker i den omvendte orden her: Der føres forhandlinger med partierne, og først når man er nået til en aftale, fremlægges forslaget til første behandling her i salen. Men lad det være.

Uanset hvor uenige partierne kan være, så er der én ting, der ligger fast, nemlig at konkurrencen og udbudet af medietilbud fremover vil være enorm. Med en stigende konkurrence om seerne vil alle midler blive taget i brug. En stigende kommercialisering er i vente. Mediegiganterne står på spring for at lave penge, hvilket kræver flere reklamer, mere kommercialisering.

Lad mig slå fast: Enhedslisten hverken kan eller vil forhindre mennesker i at se, hvad de har lyst til. Vi er ikke modstandere af udbud og tilbud, men i den stigende konkurrence er der nogle hovedpunkter, vi mener er afgørende.

Danmarks Radio skal som den offentligt ejede og licensfinansierede tv- og radiostation sikres de nødvendige ressourcer og forspring, således at den bliver fuldt ud konkurrencedygtig i det kommende medieudbud.

Det er for os vigtigt, at høj kvalitet – masser af public og en hel del service – bliver det, som sikrer danske seere en fælles kulturel reference-ramme.

I en tid med stigende udbud gavner det ikke at skærpe konkurrencen, den økonomiske konkurrence, mellem de nationale, regionale og lokale stationer. Det er vigtigt, at vi rykker sammen og bruger ressourcerne med kløgt og omtanke.

Konkurrencen må først og fremmest skærpes med de udenlandske kommercielle stationer på kvalitet og ved brug af de danske kulturinstitutioner og vores styrke i den danske børne- og voksenfilm.

Regional- og lokal-tv er kommet for at blive og er en fast bestanddel af det danske mediebillede. Det giver en styrkelse af det lokale demokrati og engagement. Efter vores opfattelse må de licensfinansierede regionale stationer sikres optimale betingelser gennem en fastholdelse af deres selvstændighed, men gerne i tilknytning til den licensfinansierede og ikkekommercielle station, altså Danmarks Radio.

Vi ser med begejstring på, at de lokale tv-stationer i mindre lokale områder er opstået som et godt supplement til det øvrige mediebillede. Jeg skal blot nævne TV-Stop som et eksempel på, at mediebilledet aldrig bliver komplet.

Til gengæld står vi her med et af de helt store diskussionsemner: hvorledes løser man disse lokale tv-stationers økonomiske problemer? Det er, som om de kommercielle lokalstationer meget enøjet og uden perspektiv kun kan se flere reklamer som fremtiden.

Der er noget, der tyder på, at man har fået overbevist alle andre end Enhedslisten om, at frylleformularen hedder networking, altså at disse lokale tv skal samsende til nye landsdækkende programmer og landsdækkende reklamer. Det er jo guf for de udenlandske mediekoncerner, der hidtil er holdt ude af det danske mediemarked.

Ingen er vel så naiv at tro, at vi af den grund vil få mere lokal-tv. Den landsdækkende seerinteresse vil efter vores opfattelse kun gælde udenlandsk indkøbte discount-serier, som der jo er så rigeligt af i forvejen. Det vil også i høj grad reducere indtjeningen for TV 2.

Vi er enige i det erklærede mål om mere mangfoldighed på mediesiden og i, at denne mangfoldighed i høj grad understøttes af lokalradio og lokal-tv. Men er det ikke en offentlig opgave – eller igennem licensmidlerne vores alles opgave – at sikre denne mangfoldighed?

I en rapport, den såkaldte Prehn-Jauert-rapport, om de lokale medier foreslås en direkte støtte. Vi har i Enhedslisten foreslået en 1/3-model forstået på den måde, at staten betaler en tredjedel og kommunerne en tredjedel, og så kan man hente en tredjedel i medlemskontingenter eller andre støtteordninger. På den måde kan vi skabe et alternativ til flere reklamer og mere kommercielt radio og tv.

TV 2 skal efter vores opfattelse være den »statslige« station – hvis andre vælger den lokale kommercielle, står det dem naturligvis frit for – der har en økonomisk fordel; den får til opgave at være den kommercielle og tage konkurrencen op med udenlandske stationer, der ønsker at få andel i de begrænsede danske reklamekroner.

For os at se kan dansk mediepolitik bevæge sig i to retninger: mediet kan blive mere kommercielt og blive en egentlig industri, eller det kan anskue sin opgave som en samfundsmæssig formidlingsforpligtelse, der – hvor trist det end lyder – naturligvis også skal være bred og folkelig.

Gennem de stigende tekniske muligheder får dansk tv uden tekniske forhindringer adgang til at komme med et bredt udbud til alle befolkningsgrupper og til det, som er mediets opgave, nemlig at udfordre og berige befolkningen samt oplyse og give reel forbrugerinformation. Vi skal ikke af hensyn til kortsigtede økonomiske interesser begive os ud i at slække reklamereglerne; vi skal ikke lade småbørn blive lokket til af legetøjsreklamer, og alkohol- og medicinforbruget skal ikke op, fordi vi i en hurtig vending kan tjene et par håndøre.

De to modpoler i holdningen om fremtidens mediepolitik kan ikke og bør ikke forenes. Det er jo holdningsmæssigt bestemt. Derfor undrer det os, at det åbenbart er ved at lykkes at få strikket et forlig sammen, der forener SF og De Konservative. Det er et meget bredt forlig. Men

jeg går ud fra, at vi ikke på et så væsentligt kulturelt, erhvervsmæssigt og økonomisk interesefelt ender i én stor omgang med meget brede, men uden indhold.

Vi vil derfor gerne, at man i sidste omgang, inden forliget underskrives, overvejer sin stilling under alle omstændigheder, og at vi med denne debat kan få fastlagt nogle helt enkle holdninger, som vi har forsøgt at give udtryk i det dagsordensforslag, som jeg hermed vil læse op:

Forslag om motiveret dagsorden

»Idet Folketinget som modtræk mod et kommende mediebillede med stigende kommercialisering og skærpet konkurrence fra udenlandske mediekoncerner konstaterer

- et behov for en klar opprioritering af de ikke-kommercielle medier, herunder Danmarks Radio,
 - et behov for modstand mod en øget liberalisering og mod en lempelse af de danske reklameregler,
 - et behov for regler, der begrænser reklamer rettet mod børn, og
 - et behov for støtte til de lokale medier i form af en kombination af offentlige tilskud og licensmidler i stedet for at lade de lokale medier netværke sig til en landsdækkende og kommerciel kanal,
- går Tinget over til næste punkt på dagsordenen. (Dagsordensforslag nr. D 46).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Søren Hansen (S):

For det første vil jeg gerne sige, at der jo i øjeblikket føres mediepolitiske forhandlinger mellem alle Folketingets partier.

Derefter vil jeg gerne sige, at i de forhandlinger går Socialdemokratiet efter nogle løsninger, som kan give mest muligt kvalificeret dansk fjernsyn som modvægt til noget af alt det, der kommer til os udefra.

Og så vil jeg gerne fortsætte med at sige, at vi håber, at disse forhandlinger kan ende i et bredt forlig, der samler partier både til højre og til venstre for regeringspartierne kreds.

Endelig vil jeg gerne som afslutning sige, at vi ikke kan stemme for den foreslåede dagsorden.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg har kunnet læse i pressen, at Socialdemokratiet har ændret holdning til networking, og jeg vil gerne spørge hr. Søren Hansen: Hvad er argumenterne for, at Socialdemokratiet nu kan gå ind for networking? Og er det rigtigt refereret i pressen, at Socialdemokratiet gerne vil lave en medieaftale med networking for de lokale kommercielle stationer?

(Kort bemærkning).

Søren Hansen (S):

Jeg har som den mediepolitiske ordfører for Socialdemokratiet sagt, at jeg synes, der er grund til, at vi i forhandlingerne også drøfter netværkssamarbejdet, og nærmere argumentation for det vil vi jo få rig lejlighed til at udveksle med hinanden i de mediepolitiske forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Kan jeg dermed konstatere, at det ikke er rigtigt, som det er refereret i pressen, at hr. Søren Hansen har ændret opfattelse om networking, men kun har givet tilsagn om at ville diskutere networking? Er det korrekt opfattet?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne spørge hr. Søren Hansen – efter at have fulgt debatten hernede fra min plads – om det egentlig ikke ville være rimeligt, når der nu tegner sig et billede, hvor Socialdemokratiet enten kan indgå et forlig sammen med Venstre og De Konservative på et kommercialistisk grundlag eller kan indgå et forlig ud fra nogle helt andre principper sammen med SF og Enhedslisten, at man i stedet for at henvise til disse forhandlinger spillede åbent ud til befolkningen og sagde: Jamen lad os så få en debat om det. Skal det være et kommercialiseret, kommercielt fjernsyn, vi skal have her i Danmark med alle de mekanismer, det indebærer, eller skal det være et fjernsyn, der hviler på nogle helt anderledes solidariske principper?

Det er et fundamentalt valg, som Socialdemokratiet står over for, og det er bl.a. for at få mulighed for at tage den helt principielle drøftelse, at vi har ønsket denne her debat. Derfor er jeg lidt skuffet over at høre de overordentlig kortfattede besvarelser, der kommer fra kulturministeren, og de tilsvarende meget kortfattede meldinger fra den socialdemokratiske ordfører.

Helge Sander (V):

Set i lyset af de igangværende medieforhandlinger havde det været rart, om denne debat var kommet på et andet tidspunkt. Vi er selvfølgelig ikke uenige i, at der er hårdt brug for beslutninger på det mediepolitiske område, men vi er bange for, at disse beslutninger bliver vanskeliggjort, hvis forhandlingerne her i dag kommer til at handle om det, som vi er i fuld gang med i de forhandlinger, som kulturministeren inviterer alle Folketingets partier til.

Men som sagt: Vi håber snart, vi kommer frem til en afslutning. Der er kommet mange tilkendegivelser, og der ligger stakke af rapporter, så nu skal der træffes nogle beslutninger, og det håber og tror vi også sker meget hurtigt, således at der kan komme en ny lovgivning allerede i løbet af sommeren.

Jeg vil gerne ganske kort fastslå, at meget af mediedebatten jo har handlet om tekniske forhold. Det er jo ikke det, der er mest interessant for os politikere, men vi må blot erkende, at det er en nødvendighed for, at vi kan få grundlag for at træffe de overordnede politiske beslutninger om indholdet.

Fra Venstres side er der i hvert fald tre ting, vi ønsker at opnå gennem de igangværende forhandlinger. Det er mindst mulig regulering, det er større konkurrence, og det er bedre forhold for dansk radio og tv.

Hvis jeg skal knytte et par bemærkninger til det, forespørgslen handler om, vil jeg sige, at for Danmarks Radios vedkommende ser vi meget gerne en deling af Danmarks Radio i en radiodel, en tv-del og en kulturinstitution med kor og orkestre. Til gengæld synes vi, det er modigt af Danmarks Radio, at man nu søsætter en ekstra kanal på et tidspunkt, hvor der – så vidt vi kan se – er problemer med både strukturen og økonomien. Vi havde gerne set, at der var blevet bedre orden i Danmarks Radio, inden man begyndte at gabe over noget nyt, og vi kan ikke se bort fra, at det er et problem, at en tredjedel af landets befolkning ikke kan se det nye DR-program – DR 2 skal det vistnok hedde. Derfor er vi lidt kede af, at det problem ikke er løst, inden dette program går i luften.

Med hensyn til TV 2 vil vi meget gerne have gældsproblemerne løst hurtigst muligt. Vores forslag er, at stationen omdannes til et aktieselskab, hvor aktierne sælges, således at gælden kan udredes på den måde. Vi ser også gerne, at TV 2-regionerne bliver styrket ud fra den betragtning, at man her har faciliteterne og et

programudbud, som har vist sig at have meget stor interesse.

Endelig skal jeg sige om de lokale medier, at her har vi både et ønske om og en tro på, at der bliver bedre forhold, både for så vidt angår bedre frekvenser og en større sendestyrke.

Hvis det er således, at disse ting giver problemer for Telestyrelsen, mener jeg, vi må tage et politisk ansvar, så medierne får nogle vilkår og nogle betingelser, som svarer til dem, vi kender fra andre lande.

Til slut vil jeg gerne tilkendegive, at vi er åbne over for networking. Vi mener ikke, det er noget, man kan gå imod. Teknikken taler sit tydelige sprog, og vi venter spændt på regeringens udspil på dette område.

Endelig skal jeg til slut meddele, at vi ikke kan stemme for den af Enhedslisten foreslåede dagsorden.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil gerne spørge hr. Helge Sander, om hr. Helge Sander slet ikke har nogen bekymringer ved at lave networking, når man ser på, hvad det vil betyde for TV 2 i konkurrencen om det danske reklamemarked. TV 2 er jo presset af TV 3, og er det ikke sådan, at networking i realiteten betyder, at vi får en ny landsdækkende kanal, der også kan konkurrere på landsdækkende reklamer? Og er det ikke sådan, at det trods alt er et begrænset antal reklamemidler, der er til rådighed på det danske marked, at TV 2 i øjeblikket har rimelig succesrigt fat i dem, og at der derfor vil ske en økonomisk undergravning af TV 2, hvis man laver networking?

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Som jeg sagde i mit indlæg, lægger vi overordnet vægt på, at der bliver større konkurrence i mediebilledet, og dette sammenholdt med den tekniske udvikling gør, at vi tror, det er en kamp mod vindmøller at sige nej til networking. Jeg husker godt parabolkrigen for år tilbage, og den tror jeg vi alle lærte af. Teknikken kan man simpelt hen ikke sætte sig op imod, og jeg kan kun tilføje heldigvis.

Torben Rechendorff (KF):

Enhedslistens forespørgsel kommer på et tidspunkt, hvor man er fuldstændig sikker på, at der ikke kommer det mindste ud af den.

Jeg forstår, at hensigten skulle være at sikre en fri debat om mediespørgsmål i Danmark og sikre, at vi her i Folketinget kunne få en fri debat om de elektroniske medier. Derfor bliver jeg nødt til at foretage et modtræk og spørge: Har vi da ikke det? Er der ikke her i dette Folketing ført en ganske fri og ganske åben mediedebat ved utallige lejligheder?

Enhedslisten vil gerne efterlade det indtryk, at der skulle være noget odiøst i, at Folketingets partier på foranledning af kulturministeren fører forhandlinger om en samlet løsning på det elektroniske mediebillende, som det så smukt hedder, uden om denne sal. Men det er der jo ikke tale om. Der er tale om, at medlemmer af dette Ting – og indtil dette øjeblik repræsenterende alle Folketingets partier, har jeg forstået – fører forhandlinger. Jeg må gå ud fra, at de melder tilbage til deres folketingsgrupper, og hvis der opnås et resultat, skal vi her i salen diskutere de lovændringer, som måtte følge i kølvandet af det forlig, som indgås. Og jeg bliver altså nødt til at sige til Enhedslisten, at det er efter min opfattelse ikke at gøre Folketinget til et ekspeditionskontor, men at arbejde i overensstemmelse med de parlamentariske regler, vi har i dette hus.

Må jeg derefter sige, at jeg havde gerne set, at vi i dag kunne råbe æv-bæv efter Enhedslisten. Vi havde gerne set, at der på dette tidspunkt var indgået en aftale, som helt overflødiggjorde denne forespørgselsdebat, og jeg synes måske nok, at kulturministeren tog munden meget fuld, når ministeren sagde for et øjeblik siden, at de mediepolitiske forhandlinger endnu ikke er afsluttet. Nej, det kan man roligt sige. Man bliver vel nødt til at sige, at nok har vi ført forhandlinger, og nok har vi været præsenteret for tonsvis af notater, og nok har vi snakket om alle mulige specialting og hørt på specialister og hørt, hvordan ordningen er i Norge og i Sverige og i Uruguay, og hvor ved jeg.

Men hvad vil den danske regering i denne sag? Det har vi indtil dette øjeblik ikke fået noget at vide om. Vi har kun fået noget at vide om, hvad de tre regeringspartier hver for sig vil på området. Men jeg glæder mig meget til i morgen, for jeg har forstået på ministeren, at i morgen kommer det store øjeblik, nemlig øjeblikket, hvor regeringen lægger sit udspil til et mediepolitisk forlig på bordet, og så kommer der jo gang i foretagendet.

Derfor bliver jeg også nødt til at dementere hr. Bent Hindrup Andersens opfattelse af, at det

skulle være umiddelbart forstående, at der – med hr. Bent Hindrup Andersens ord – er ved at blive strikket et forlig sammen, som omfatter både SF og Det Konservative Folkeparti. I den konservative folketingsgruppe har vi altså den grundopfattelse, at vi gerne vil vide, hvad det er, vi indgår forlig om. Vi vil sådan set gerne se den tekst, der ligger til grund for et forlig, og foreløbig har vi end ikke et udspil. Men når regeringens udspil foreligger, er vi klar til at gå ind i forhandlingerne med vores mediepolitiske oplæg i ryggen, som de, der forhandler, kender noget til. Indtil da er der ikke indgået noget forlig, og der er heller ikke udsigt til det, men jeg håber, det kommer.

Endelig skal jeg for god ordens skyld sige, at den konservative folketingsgruppe har tænkt sig at stemme imod det dagsordensforslag, Enhedslisten har stillet. Jeg betragter det som en meddelelse om, at Enhedslisten er udtrådt af forhandlingerne, og det tager jeg til efterretning, om end med beklagelse. Jeg har forstået ministeren på den måde, at ministeren gerne ville indgå aftale med en bred vifte af Folketingets partier, men jeg opfatter dagsordensforslaget som en meddelelse om, at Enhedslisten ikke længere er med i forhandlingerne, og det beklager jeg.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu har vi hørt endnu en ordfører meddele, at denne debat finder sted på det forkerte tidspunkt, men efter min opfattelse må det rigtige tidspunkt for en åben offentlig debat, hvor partierne lægger deres principielle holdninger frem for befolkningen og for de andre partier i Folketinget, ligge forud for det øjeblik, hvor man træffer de afgørende beslutninger og finder ud af, hvem der eventuelt kan indgå forlig med hinanden. Det er da elementært demokratisk, at man har den offentlige debat, før beslutningen bliver truffet, så man kan afprøve sine synspunkter og få dem konfronteret med andre synspunkter, og derfor forstår jeg slet ikke den indfaldsvinkel, flere partiers ordførere har haft.

Vi ser nu, at der har udskilt sig to totalt modstridende hovedsynspunkter i debatten. Det ene hovedsynspunkt, som bl.a. hr. Rechendorff har fremført, er, at man går ind for det kommercielle tv, konkurrencen og networking osv., og det er en ærlig sag, at de borgerlige har den holdning. Men vi har den modsatte holdning. Vi ønsker nogle helt andre principper.

Vi har ikke meldt os ud af nogen forhandlinger, og jeg kan forstå på hr. Rechendorff, at med ham som forhandlingsdeltager har det lange udsigter, før de er færdige – og heldigvis vil jeg da sige, for debatten i dag har vist, at toget endnu ikke kørt, at kortene kan blive givet til endnu en runde, og at det måske kan ende med et forlig mellem SF, Enhedslisten og regeringspartierne.

Det står ganske klart efter i dag, at der er to modstridende synspunkter i denne sag. Det er det, vi ønskede at få debatteret, det er det, vi har fået dokumenteret med debatten, og det er faktisk ikke så dårligt. Det kan danne udgangspunkt for, at forhandlingerne kan begynde forfra på et ordentligt og rigtigt grundlag og forhåbentlig også kan ende med det rigtige resultat.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Hr. Torben Rechendorff siger, at debatten falder på et forkert tidspunkt, fordi der forhandles. Men sidste år – jeg tror, det var på næsten samme tidspunkt – forhandlede vi CO₂-afgifter, og jeg kan huske et udsagn fra Venstre og De Konservative om, at det var meget upassende, at regeringen fortsatte med at forhandle CO₂-afgifter med SF og Enhedslisten, og at sagen burde her ned i salen.

Enhedslistens markering på det tidspunkt var, at vi var enige med Venstre og De Konservative. Vi ville gerne have sagen flyttet ned her i salen, så vi kunne få en debat om det udspil, der på det tidspunkt forelå fra regeringen om CO₂-afgifterne. Vi har jo den principielle holdning, at det tjener offentlighedens interesse, at vi får en debat her i Folketingssalen om afgørende og vigtige ting, og det mener vi også CO₂-aftalen var.

Jeg kan huske en utrolig surhed fra Venstre og De Konservative over, at regeringen ikke var indstillet på at tage den debat, før der rent faktisk var kommet en aftale på plads, som kunne sikre, at der var flertal allerede ved førstebehandling. Men nu kan jeg konstatere, at det ikke er noget principielt standpunkt fra konservativ side. Det er kun, hvis man ikke selv er med ved forhandlingsbordet, at man ønsker sagen her ned i salen.

Med hensyn til en forligsaftale er jeg bekymret over det, man kan læse i pressen, og jeg spørger, om jeg kan få det bekræftet eller ej. Jeg kunne forstå på hr. Søren Hansen, at Socialdemokratiet ikke gik helt lodret ind for net-

working, men gerne ville diskutere det, og det er klart, at det er en afgørende ting. Jeg har også forstået, at kulturministeren har ændret opfattelse af networking, men jeg er alligevel ikke helt sikker på det, så jeg kunne godt tænke mig at få det bekræftet eller afkræftet. Jeg synes, der tidligere har været meget flotte markeringer af modstand mod networking, og vi ved jo alle sammen, at det er en afgørende knast i spørgsmålet om indgåelse af den nye medieaftale, om der kommer networking med eller ej og i hvilken udgave.

Jeg håber, at SF's hr. Aage Frandsen kan afkræfte, at SF også er skredet i spørgsmålet om networking, og at udsagnet i pressen er en and. Men ellers kan man se et billede danne sig af de udsagn, der er kommet fra kulturministeren, fra Socialdemokratiet og fra hr. Torben Rechendorff. Man går ind for networking, og det er det, jeg hentyder til, når jeg siger, at der er ved at være en aftale klar.

(Kort bemærkning).

Torben Rechendorff (KF):

Vi kommer nok ikke varvittig meget længere, men når hr. Keld Albrechtsen hørte en lovsang af det kommercielle tv i min tale, og når hr. Bent Hindrup Andersen mener at have hørt mig tale om networking, er det jo heldigt, at talen kan findes frem om nogle minutter.

Jeg har overhovedet ikke udtalt mig om nogen af delene i min tale, men Det Konservative Folkepartis mening om networking er ikke skredet nogen steder hen. Vi går ind for networking uden restriktioner. Det står i vores mediepolitiske oplæg, og vi er ikke skredet nogen steder hen.

Jeg må også sige, at selv om man læser det i pressen, skal man passe på ikke at fæste alt for megen lid til, at der skulle være indgået et forlig om en tekst, som indtil dette øjeblik end ikke er lagt på bordet. Der er ikke indgået noget forlig, og Det Konservative Folkeparti skiber sig ikke ind i noget forlig uden efter forhandling.

Og så må jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg opfatter altså dagsordensforslaget fra Enhedslisten som en meddelelse om, at det bliver meget svært fortsat at have Enhedslisten med i de forhandlinger. Jeg opfatter forslaget som en udmeldelse.

Aage Frandsen (SF):

Man kan altid diskutere, hvornår en forespørgsel er passende eller upassende. Det afhænger

lidt af, hvor man selv er placeret i den politiske situation, som findes på det tidspunkt, men man må nok sige, at det er lidt usædvanligt at stille en forespørgsel, hvis man selv deltager i forhandlingerne. Vi har været med til at stille forespørgsler i situationer, hvor vi følte os udenfor og derfor ønskede at få diskussionen her ned i Folketingssalen, og det er der også andre partier, der har gjort. Men i en situation, hvor et parti selv deltager i forhandlingerne, er det lidt svært for os andre at finde ud af, hvorfor det skal foregå i salen. Det er klart, at det ikke er Enhedslisten selv, der har valgt tidspunktet, men det ville have været bedre omkring den 1. januar, inden det hele gik i gang.

Men sådan som tingene ligger nu, vil jeg nøjes med at sige, at vi tidligere har fremlagt vores principielle synspunkter. Det gjorde vi allerede i september måned, og vi havde gerne set, at man var kommet længere med forhandlingerne. Men vi har også forståelse for, at der skal tages forskellige hensyn, og at der er mange forskellige parter inden for området, ikke mindst inden for lokal-tv- og lokalradioområdet. De skal også have lov til at prøve at finde frem til forskellige modeller, og derfor har vi forståelse for, at det har taget sin tid.

Vores principielle holdning er, at der for det første skal sikres et alsidigt, kvalitetsbetonet, engagerende og debatskabende public service-udbud med væsentligt danskproduceret tv. For det andet skal der fortsat stilles public servicekrav til såvel Danmarks Radio som TV 2, selv om kravene for sendefladen kan være forskellige. For det tredje skal radioen sikres gode økonomiske vilkår, og det er absolut nødvendigt at nævne i den nuværende situation, hvor diskussionen mest drejer sig om tv. For det fjerde skal lokalradio og -tv have rimelige betingelser at arbejde under også økonomisk, og for det femte skal reklamer og sponsoreringer i tv og radio være så lidt dominerende og dermed også så lidt forurenende som overhovedet muligt.

Det er altså vores principielle synspunkter, som jeg godt vil fremlægge i dag. Vi har sagt det samme tidligere både i den offentlige debat og under forhandlingerne, og derfor finder vi, at i betragtning af de igangværende forhandlinger er det unødvendigt at vedtage en dagsorden på indeværende tidspunkt, ligegyldigt hvilket indhold den måtte have. Selv vore egne synspunkter ville vi ikke have interesse i at få vedtaget i form af en dagsorden, for det er ikke den måde, man fører forhandlinger på.

Derfor vil vi ikke være med til at vedtage dette dagsordensforslag, selv om det er klart, at en række af tingene kan vi selv gå ind for. Der er nogle steder, vi ikke er helt enige i den måde, forslaget er udformet på, men af principielle grunde synes vi, at det – sagt på jysk – er uhenigtsmæssigt at vedtage en dagsorden på dette tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg kan sige til hr. Aage Frandsen, at de samme synspunkter om, at der ikke skulle være nogen forespørgsel, blev jeg mødt med i Miljø- og Planlægningsudvalget, da vi diskuterede redegørelsen for Danmarks miljø- og katastrofebistand. Det var vigtigt, at vi først lavede beretningen, altså besluttede, hvad vi ville, og så kunne vi tage en forespørgselsdebat i salen bagefter. Men det lykkedes faktisk at overbevise udvalget om det modsatte. Det var i øvrigt hr. Aage Frandsens egen partifælle hr. Steen Gade, der argumenterede for, at vi skulle lave beretningen først og så kunne have forespørgslen bagefter.

Det er endt med, at vi har en forespørgselsdebat om Danmarks miljø- og katastrofemiljøbistand på torsdag, inden der skal afgives beretning, så den debat kan danne grundlag for beretningen. Der bliver også stillet et dagsordensforslag, sågar af regeringen, inden der bliver lavet beretning, altså inden man træffer den endelige beslutning i udvalget, inden de endelige forhandlinger om, hvad der skal være retningsgivende i strategien for udviklingen af bistanden fremover, og det synes jeg er en udmærket ting. Det er sådan, det burde være, og det er egentlig også det, vi har foreslået, at man skulle gøre i dag. Men det kan altså heller ikke hr. Aage Frandsen lide.

Derudover vil jeg gerne sige, at når vi stiller et dagsordensforslag som det, vi har stillet her, er det selvfølgelig også, fordi det efter vores opfattelse klart skal markeres, hvilken linje vi ønsker, man skal gå efter: Skal der ske en kommerciel udvikling og en udbygning af det kommercielle element i tv og radio, eller skal der ikke? Jeg kan forstå på hr. Aage Frandsen, at SF sådan set godt vil være med til at udbygge den kommercielle del af dansk tv's og radios mediebillede.

Vibeke Peschardt (RV):

Da Det Radikale Venstres mediepolitiske ordfører, fru Elsebeth Gerner Nielsen, ikke kan være

til stede, skal jeg på hendes vegne holde hendes tale:

For Det Radikale Venstre er det afgørende, at vi har god tid til debatten, og det er baggrunden for, at partiet det sidste års tid har afholdt en række konferencer og drøftelser om fremtidens medielandskab. På den baggrund fremlagde vi sidste sommer vores forslag til, hvordan fremtidens mediebillede skulle udformes. Internt i partiet føler vi os derfor godt klædt på til de forhandlinger, som i morgen skal føres mellem Folketingets partier om et samlet forslag til fremtidens mediestruktur. Vi føler derfor ikke det store behov for en debat i Folketingssalen lige nu, og vi kan ikke støtte det fremsatte dagsordensforslag fra Enhedslisten.

Kim Behnke (FP):

Jeg vil ikke bebrejde Enhedslisten, at partiet har rejst en forespørgselsdebat om den danske mediepolitik, for det synes jeg er udmærket. Men det, at debatten afholdes i dag, er til gengæld aldeles ikke udmærket.

Enhedslisten kunne selvfølgelig ikke vide, at kulturministeren har måttet udskyde forløbet af forhandlingerne et par gange, og at vi derfor set i forhold til forhandlingsforløbet er midt i vade-stedet i øjeblikket. Men på det tidspunkt, hvor det gik op for Enhedslisten, at den kadence, der var vedtaget og forventet i forbindelse med forhandlingerne, blev afbrudt, burde Enhedslisten have meddelt de relevante kontorer her i Folketinget, at man ønskede at udskyde debatten.

På et tidspunkt, hvor der er optræk til et forlig mellem en kreds af partier, hvori Enhedslisten ikke indgår, kan det være helt naturligt, at man som opposition til det forlig ønsker at sætte sagen til debat i Folketingssalen. Det har vi set masser af gange før, og det er helt i den parlamentariske ånd. Men på nuværende tidspunkt kan Enhedslisten ikke forvente at få ret mange meldinger fra de politiske partier, for hvorfor skulle man fra denne talerstol fraskrive sig mulighederne for at bøje de synspunkter, det er nødvendigt at få bøjet for at nå frem til et forlig, ved forhandlingsbordet i morgen og senere?

Fremskridtspartiet har fra det første forhandlingsmøde givet den melding, at vi bliver siddende ved bordet, indtil ministeren smider os ud, fordi vi har et ønske om at være med til at præge en af de allervigtigste opgaver, nemlig at få vores medielovgivning moderniseret. Det synspunkt, Fremskridtspartiet har, når vi går til de forhandlinger, er, at vi ønsker størst mulig

frihed, størst mulig liberalisering og størst mulig commercialisering, og det er alt sammen synspunkter, som jeg ved, at Enhedslisten ikke går ind for. Men det er jo fair nok. Enhedslisten har et socialistisk udgangspunkt, hvilket også præger Enhedslistens synspunkter på det mediepolitiske område. Fremskridtspartiet har derimod et liberalt udgangspunkt og ønsker derfor størst mulig frihed til de entreprenører, der er på markedet, og vi har derfor heller ikke mulighed for at støtte det forslag om motiveret dagsorden, som Enhedslisten har fremsat.

Jeg er enig i hr. Rechendorffs vurdering, nemlig at når Enhedslisten på så markant vis, som tilfældet er med dette dagsordensforslag, ønsker at kridte banen op, kan vi andre ikke tage det som udtryk for andet, end at man ikke længere ønsker at være en del af de forhandlinger, som pågår. Det er også fair nok, hvis det er Enhedslistens opfattelse, at det, der er ved at blive sat over ilden, er en ret, som Enhedslisten ikke bryder sig om at spise med af.

Men når jeg kigger på indholdet af dagsordensforslaget, kan jeg heller ikke lade være med at sige, at det byder Fremskridtspartiet imod, at det har mindst 4 punkter, som rent faktisk er i strid med gældende lovgivning. Man går ind og siger, at sådan skal det være. Men hvis forslaget måtte blive vedtaget i dag, har vi altså en lovgivning, som er i strid med nogle af punkterne, og det er jo ikke særlig hensigtsmæssigt.

Enhedslisten burde have udformet forslaget som et læserbrev, man kunne have sendt til en række aviser, og så kunne Enhedslisten have fremført synspunkterne under forhandlingerne og set, hvor langt argumentationen kunne holde ved forhandlingsbordet. Vi mener nemlig, det er ret vigtigt, at de forhandlinger bliver taget seriøst. Der sidder i øjeblikket mange, mange tusinde mennesker og venter spændt på det resultat, der kommer ud af dem, og derfor takker jeg også for ministerens tilsagn i dag om, at vi skal være færdige, inden Folketinget holder sommerpause. Det er nemlig meget vigtigt. Der sidder folk i lokalradiomiljøet og i lokal-tv-miljøet, som er overordentlig spændt på, hvad vi når frem til, fordi det kan betyde liv eller død for deres station, om der bliver truffet og vedtaget nogle fornuftige beslutninger.

Det er også grunden til, at Fremskridtspartiet er med og presser så kraftigt på. Vi synes, det er overordentlig vigtigt, at de lokale medier får mulighed for at overleve. I en tid, hvor dagblade

bliver fusioneret og nedlagt osv., er de lokale medier meget vigtige for det danske demokrati og den lokale debat, og derfor må vi gøre, hvad vi kan, for at de kan overleve. Men det skal ikke være i den form, Enhedslisten skitserer med forbud mod reklamer og begrænsninger af reklamerne og udbetaling af statsfinansierede tilskud og licenstilskud til de lokale medier. Det er at gøre de lokale medier en bjørnetjeneste, og hvis man har fulgt lidt med og set de udspil, de lokale medier selv er kommet med, er det også lige præcis det modsatte, de ønsker sig. De vil hellere have større frihedsgrader end optræde som et kontonummer på en finanslov.

Det korte af det lange er, at vi synes, Enhedslisten skulle have benyttet sig af muligheden for at lade denne debat afvente forløbet af forhandlingerne og i øvrigt bruge kræfter og ressourcer på at være aktive forhandlere i håbet om, at deres synspunkter kan vinde fremme. Under forhandlingerne vil vi selv som nævnt arbejde i den modsatte retning, men sådan er de politiske og de parlamentariske arbejdsmetoder jo.

Vi skal altså afvise dagsordensforslaget, og under de politiske forhandlinger i morgen glæder vi os i øvrigt til at se, hvad ministeren har i godteposen, så vi hurtigst muligt kan nå frem til et fornuftigt resultat.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Når man hører hr. Kim Behnke slutte sig til rækken af ordførere, der mener, at vi ikke skulle have haft denne debat i dag, får man unægtelig den tanke, at en række borgerlige partier har den vurdering, at forhandlingerne står umiddelbart over for et gennembrud i retning af det liberaliserede fjernsyn, det kommercielle fjernsyn, hr. Kim Behnke meget klart og utvetydigt har meldt ud om, og som andre borgerlige ordførere klart og utvetydigt har meldt ud om. Man håber, at man i disse lukkede forhandlinger står over for et gennembrud for de principper, man kæmper for, og det er naturligvis i orden, at man har de synspunkter og kæmper for dem.

Men jeg kan ikke andet end få den tanke, at man ikke ønsker den åbne debat, fordi man godt er klar over, at der i meget brede dele af befolkningen er en klar uvilje mod endnu flere reklamer, endnu mere kommercielt fjernsyn og en situation, hvor kvaliteten af dansk fjernsyn vil blive sænket drastisk. Det tror jeg ikke der er folkelig opbakning til, og derfor kan jeg altså ikke her ved afslutningen af denne debat frigøre

mig for den tanke, at man fastholder lukketheden og ikke ønsker en offentlig debat, før der træffes beslutning, fordi man rent faktisk frygter den offentlige debat i en sag af denne art. Man frygter, at ens liberalisme ikke kan bære, når den kommer ud i befolkningen og skal afprøves i en åben debat, og man ved udmærket godt, at man står med en dårlig sag, som befolkningen ganske givet ikke ønsker fremmet.

Jeg tror, at ønskerne rundt omkring i befolkningen er, at vi skal have godt fjernsyn, vi skal have danskproduceret fjernsyn, vi skal have kritisk fjernsyn, og vi skal have alsidigt fjernsyn – alt det, vi ikke får, hvis hr. Kim Behnkes og hr. Rechendorffs liberaliseringsønsker kommer igennem i forhandlingerne.

Derfor får jeg altså den fornemmelse, at nu ønsker man at få snøret sækken sammen, mens man har regeringen i den, og få gennemført disse borgerlige principper, uden at alt for mange uden for dette hus lægger mærke til det, før det er sket.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Keld Albrechtsen skuffer mig. Efter så mange års medlemskab af Folketinget – godt nok afbrudt i en periode – ved hr. Keld Albrechtsen, at Folketinget ikke kan vedtage noget som helst, uden at det bliver fremsat som lovforslag og underkastet tre behandlinger. At der bliver indgået en politisk aftale mellem en række partier er jo ikke det samme, som at reglerne dermed er ændret.

I øvrigt er jeg uenig med hr. Keld Albrechtsen i, at der ikke foregår nogen offentlig debat. Dette er vel et af de temaer, der i øjeblikket skrives flest artikler og læserbreve om. Så jeg skal garantere for, at den offentlige debat er der, og jeg opfordrede også Enhedslisten til at bruge dagsordensforslaget som et bidrag i den debat frem for at lægge det frem til vedtagelse her i dag.

Men når der måtte foreligge en politisk aftale, skal den jo udmøntes i lovforslag, ellers kan aftalens indhold ikke få retsvirkning, og det eller de lovforslag, der måtte komme ud af det, skal underkastes tre behandlinger her i Folketinget og en normal udvalgsbehandling med modtagelse af deputationer osv. osv., alt det, som er den helt normale procedure her i Folketinget.

Så jeg er simpelt hen nødt til at opponere imod, at Enhedslisten prøver at efterlade det

indtryk, at der foregår noget hemmeligt, og at reglerne pludselig bliver ændret. Det er ingenlunde tilfældet. Alting vil blive underkastet tre behandlinger i denne sal, og Enhedslisten vil under hver eneste af de tre behandlinger samt under udvalgsarbejdet have mulighed for at fremlægge alle de synspunkter, som Enhedslisten måtte finde frem i den sag.

(Kort bemærkning).

Torben Rechendorff (KF):

Nu stiller hr. Keld Albrechtsen jo så mange svære spørgsmål til os andre, og derfor har jeg lyst til at stille hr. Keld Albrechtsen et enkelt spørgsmål:

Følger hr. Keld Albrechtsen overhovedet ikke med? Der foregår jo i øjeblikket overalt i offentligheden en meget, meget bred debat om de elektroniske medier, og det har der gjort i de sidste mange måneder, men det er åbenbart gået hen over hovedet på hr. Keld Albrechtsen.

Så skal jeg til hans beroligelse sige, at i Det Konservative Folkeparti frygter vi overhovedet ikke noget som helst på vores mediepolitiske oplægs vegne. Vi har fra næsten alle sider fået ros for vores oplæg, og vi agter at kæmpe for det, indtil vi er færdige, enten til vi har fået et forlig, eller til det er faldet på gulvet, og vi frygter ikke noget som helst.

Men hovedspørgsmålet er: Følger hr. Keld Albrechtsen overhovedet ikke med i, hvad der foregår i det danske samfund?

Ole Donner (DF):

Som flere ordførere har sagt heroppefra i dag, er det måske et lidt uheldigt tidspunkt, denne debat kommer på, fordi der netop foregår nogle forhandlinger, som i hvert fald indtil nu alle partier har været med i.

Men Dansk Folkeparti går ind for, at de elektroniske medier, radio og tv, skal være så frie og uafhængige som overhovedet muligt. Vi så helst, at der ikke var nogen licensbetaling, men at folk tilmeldte sig og tegnede abonnement, altså en form for brugerbetaling. Det kender man jo allerede fra eksisterende kanaler, som man kan få adgang til ved at købe en dekoder og betale en afgift.

Vi mener også, at de ledige radio- eller tv-kanaler, der måtte være, burde sælges til de højestbydende, som så kunne hente deres indtægter hjem via reklamer. Vi er ikke bange for samsending, altså networking, hverken med hensyn til radio eller tv, og vi er slet ikke bange

for reklamerne. Vi mener, at hvis der skal være nogen reklameregler, må de koordineres inden for EU, og vi mener ikke, at det er så farligt, at man sender medicinreklamer eller reklamer for krigslegatøj eller øl eller spiritus. Vi mener, at den danske befolkning godt kan finde ud af selv at sortere det.

Til slut skal jeg bare sige, at vi ikke kan støtte den foreslåede dagsorden.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg takker naturligvis hr. Kim Behnke for gennemgangen af Folketingets forretningsorden og de regler, der findes om vedtagelse af lovforslag, men jeg har nu truffet på det stof tidligere, og jeg vil blot sige, at det, at man indgår et forlig nu, jo er ensbetydende med, at man rent faktisk, om end ikke i de allermindste detaljer, aftaler, hvad der kommer til at stå i den lov eller de love, som derefter bliver vedtaget.

Derfor er det afgørende for, at en offentlig debat kan have nogen betydning, naturligvis, at den finder sted på det tidspunkt, hvor de store beslutninger træffes, og det vil sige på det tidspunkt, hvor der indgås et forlig mellem de partier, som til syvende og sidst vil vise sig at udgøre flertallet her i Folketingssalen.

Hr. Torben Rechendorff stiller mig i virkeligheden det klassiske spørgsmål, om jeg stadig væk banker min kone.

Jeg kan sige til hr. Torben Rechendorff, at jeg naturligvis følger med, men at det, jeg ønsker, er, at partierne påtager sig det ansvar, de har i et parlamentarisk demokrati, det ansvar, som en af dette demokratis stiftere, Viggo Hørup, i sin tid beskrev på den måde, at politikerne bør dele sig efter anskuelser. For hele demokratiets sjæl ligger netop i, at man deler sig efter sine anskuelser, sine principielle holdninger og tager debatten om dem og derefter måske indgår forlig, hvis man mener, at der er basis for det.

Det kan jeg så forstå at hr. Torben Rechendorff har en anden opfattelse af, men sådan er vores indfaldsvinkel til det, og derfor har vi ønsket i dag at få gjort det klart i en åben debat her i Folketingssalen, at der er to principielt modstridende holdninger til denne sag, som strides med hinanden på demokratisk vis, og det synes jeg også er lykkedes, og det synes jeg er en god ting, og det vil vi gerne bidrage til en offentlig debat om, inden der træffes en afgørelse.

(Kort bemærkning).

Torben Rechendorff (KF):

Jeg vil hermed love hr. Keld Albrechtsen, at jeg nok skal dele mig efter anskuelse!

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Et af vores formål med denne forespørgselsdebat i dag har været at finde ud af, i hvilken retning forhandlingerne skal gå, når det drejer sig om det fremtidige mediebillede. Skal der ske en øget kommercialisering eller ej?

Der er ikke så meget nyt i meldingerne fra Venstre og De Konservative, Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti. De har klart meldt, at de ønsker en liberalisering og dermed også en networking mellem de lokale kommercielle medier, og networking er for dem det samme som en udbygning af det danske mediebillede med en ny landsdækkende reklamekanal. Det er det, vi gerne har villet afdække under debatten, og det er også det, der er kernen i det dagsordensforslag, som vi om lidt skal stemme om.

Når det drejer sig om regeringen og SF, er det ikke lykkedes at få en særlig klar melding om netop det spørgsmål – som jo har været fremme i pressen – om, hvorvidt de ikke længere ønsker at stritte imod networking, og det er det samme som at sige, at et nyt medieforlig vil udvide reklamemulighederne i forhold til, hvordan vilkårene for de elektroniske medier er i dag, og det synes vi er en utrolig uheldig udvikling.

Med hensyn til den megen debat, der fra forskellige partiers side har været om, hvorvidt det er berettiget og betimeligt at have en forespørgselsdebat i dag, lige før de forhandlinger, som bl.a. skal foregå i morgen, vil jeg sige, at jeg synes, de samme partier skulle prøve at tænke over, at finanslovforhandlingerne starter med et udspil fra regeringen, hvorefter vi har en debat her i Folketingssalen, hvor vi afklarer mange forskellige ting, og at forhandlingerne siden hen foregår på det grundlag. Og som sagt er en 4-årig aftale om de elektroniske medier for os det samme som en finanslov på kulturområdet, idet de elektroniske medier er de dominerende kulturelle medier i Danmark.

Vi håber, at det dels via denne debat og dels via den debat, der i øvrigt kommer, bl.a. vil lykkes at sikre, at der ikke kommer en medieaftale i stand, som bygger på networking for de lokale stationer og en yderligere udvidelse af reklamemulighederne.

På samme måde som hr. Torben Rechendorff påstår, at Enhedslisten er ude af forhandlingerne, kan man jo sige til hr. Torben Rechendorff, at De Konservative er ude af forhandlingerne, hvis de f.eks. fastholder, at der skal være mulighed for networking og yderligere kommercialisering. Det er jo i forhold til det, holdningerne i Folketinget deler sig: Skal der være flere eller færre reklamer i de elektroniske medier?

Enhedslisten er kommet med et udspil, og der er en realistisk mulighed for at få et forlig. Vi har opfordret, og vi opfordrer stadig væk regeringen og ikke mindst SF til at trække i retning af at få stoppet kommercialiseringen, sådan at dette kan danne grundlag for en medieaftale mellem regeringen, SF og Enhedslisten.

Med disse ord vil jeg afslutte debatten.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 46 af Bent Hindrup Andersen (EL) (se foran) forkastedes, idet 5 (EL) stemte for, 97 (S, V, KF, SF, RV, FP, CD og DF) imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 208: Forslag til lov om ophævelse af lov om Statens Kunstfond.

Af Kim Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 21/2 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Fremskridtspartiets lovforslag er en genfremsettelse af et tidligere fremsat forslag. Sidste gang forslaget blev fremsat, var den 30. marts 1993.

Dengang som nu hviler forslagets indhold på en klar misforståelse, når det af bemærkningerne fremgår, at kunsten her i landet er undergivet